
dayAshatakam

ॐ

Document Information

Text title : shrIdayAshatakam 1

File name : dayAshatakam.itx

Category : shataka, vishhnu, venkateshwara, stotra, vishnu, vedAnta-deshika

Location : doc_vishhnu

Transliterated by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

Proofread by : Malleswara Rao Yellapragada, T K Gopalan tkgopalan at gmail.com, PSA

Easwaran

Latest update : August 11, 2016

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 17, 2024

sanskritdocuments.org

दशतकम्

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।
श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कविताकिङ्कसेरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा वृद्धि ॥

श्रीः ।

प्रपद्ये तं गिरिं प्रायः श्रीनिवासानुकम्पया ।
छक्षुसारस्रवन्त्येव यन्मूर्त्या शर्करायितम् ॥ १ ॥
विगाढे तीर्थभङ्गुलां शीतलां गुरुसन्ततिम् ।
श्रीनिवासदयाम्भोधिपरीवाडपरम्पराम् ॥ २ ॥
कृतिनः कमलावासकारुण्यैकान्तिनो भजे ।
धत्ते यत्सूक्तिरूपेण त्रिवेदी सर्वयोग्यताम् ॥ ३ ॥
पराशरमुभान्वन्दे भगीरथनये स्थितान् ।
कमलाकान्तकारुण्यगङ्गाप्लावितमद्विधान् ॥ ४ ॥
अशेषविघ्नशमनमनीडेश्वरमाश्रये ।
श्रीमतः करुणाम्भोधौ शिक्षास्रोत एवोत्थितम् ॥ ५ ॥
समस्तजननीं वन्दे यैतन्यस्तन्यदायिनीम् ।
श्रेयसीं श्रीनिवासस्य करुणामिव रूपिणीम् ॥ ६ ॥
वन्दे वृषगिरीशस्य मडिर्षीं विश्वधारिणीम् ।
तत्कृपाप्रतिघातानां क्षमया वारणं यथा ॥ ७ ॥
निशामयतु मां नीला यद्भोगपटलैर्भ्रुवम् ।
भाषितं श्रीनिवासस्य भक्तदोषेष्वदर्शनम् ॥ ८ ॥
कमप्यनवधिं वन्दे करुणावरुणालयम् ।
वृषशैलतटस्थानां स्वयं व्यक्तिमुपागतम् ॥ ९ ॥

अङ्गिञ्चननिधिं सूतिमपवर्गत्रिवर्गयोः ।
 अञ्जनाद्गीश्वरदयामभिष्टौमि निरञ्जनाम् ॥ १० ॥
 अनुचरशक्त्यादिगुणामग्रेसरभोधविरचितालोकाम् ।
 स्वाधीनवृषगिरीशां स्वयं प्रभूतां प्रमाण्यामि ध्याम् ॥ ११ ॥
 अपि निम्बिललोकसुचरितमुष्टिन्धयद्दुरितमूर्च्छनाजुष्टम् ।
 सञ्जुवयतु दये मामञ्जनगिरिनाथरञ्जनी भवती ॥ १२ ॥
 भगवति दये भवत्या वृषगिरिनाथे समाप्लुते तुङ्गे ।
 अप्रतिधमञ्जनानां उस्तालम्बो मदागसां मृग्यः ॥ १३ ॥
 कृपञ्जनकल्पलतिकां कृतापराधस्य निष्क्रियामाधाम् ।
 वृषगिरिनाथदये त्वां विदन्ति संसारतारिणीं विबुधाः ॥ १४ ॥
 वृषगिरिगुल्मेधिगुणा भोधभवैश्वर्यवीर्यशक्तिमुष्माः ।
 दोषा भवेयुरेते यद्दि नाम दये त्वया विनाभूताः ॥ १५ ॥
 आसृष्टि सन्ततानामपराधानां निरोधिनीं जगतः ।
 पद्मासङ्गायकरुणे प्रतिसञ्चरकेलिमायरसि ॥ १६ ॥
 अथिदविशिष्टान्प्रलये जन्तूनवलोक्य जातनिर्वेदा ।
 करुणकलेवरयोगं वितरसि वृषशैलनाथकरुणे त्वम् ॥ १७ ॥
 अनुगुणदृष्टार्पितेन श्रीधरकरुणे समाहितस्नेहा ।
 शमयसि तमः प्रजानां शास्त्रमयेन स्थिरप्रदीपेन ॥ १८ ॥
 रुढा वृषायलपतेः पादौ मुष्कान्तिपत्रलच्छाया ।
 करुणे सुभयसि विनताः कटाक्षविटपैः करापयेयकृलैः ॥ १९ ॥
 नयने वृषायलेन्दोस्तारामैत्रीं दधानया करुणे ।
 दृष्टस्त्वयैव जनिमानपवर्गमकुष्टपथ्यमनुभवति ॥ २० ॥
 समथोपनतैस्तव प्रवाडैरनुकम्पे कृतसम्भवा धरित्री ।
 शरणागतसस्थमालिनीयं वृषशैलेशकृषीवलं धिनोति ॥ २१ ॥
 कलशोदधिसम्पदो भवत्याः करुणे सन्मतिमन्थसंस्कृतायाः ।
 अमृतांशमवैमि दिव्यदेहं मृतसञ्जुवनमञ्जनायलेन्दोः ॥ २२ ॥
 जलधेरिव शीतता दये त्वं वृषशैलाधिपतेस्त्वभावभूता ।
 प्रलयारभटीनटीं तदीक्षां प्रसभं ग्राहयसि प्रसत्तिलास्यम् ॥ २३ ॥

प्रातःप्रतिकूलमूलघाती प्रतिघः कोऽपि वृषायलेश्वरस्य ।
 कलमे यवसापयायनीत्या करुणो किङ्करतां तवोपयाति ॥ २४ ॥
 अबलिष्कृतनिग्रहान्विदन्तः कमलाकान्तगुणान्स्वतन्त्रतादीन् ।
 अविकल्पमनुग्रहं दृष्टानां भवतीमेव दये भजन्ति सन्तः ॥ २५ ॥
 कमलानिलयस्त्वया दयालुः करुणो निष्करुणा निरुपायो त्वम् ।
 अत एव हि तावकाश्रितानां दुरितानां भवति त्वदेव भीतिः ॥ २६ ॥
 अतिलङ्घितशासनेष्वभीक्ष्णं वृषशैलाधिपतिर्विजृम्भितोष्मा ।
 पुनरेव दये क्षमानिदानैर्भवतीमाद्रियते भवत्यधीनैः ॥ २७ ॥
 करुणो दुरितेषु मामकेषु प्रतिकारान्तरदृष्टयेषु भिन्नः ।
 कवयाधितया त्वयैव शार्ङ्गी विजयस्थानमुपाश्रितो वृषाद्रिम् ॥ २८ ॥
 मयि तिष्ठति दृष्टतां प्रधाने मितदोषानितरान्विचिन्वती त्वम् ।
 अपराधगणैरपूर्णकुक्षिः कमलाकान्तदये कथं भवित्री ॥ २९ ॥
 अहमस्म्यपराधयङ्कवतीं करुणो त्वं य गुणेषु सार्वभौमी ।
 विदुषी स्थितिमीदृशीं स्वयं मां वृषशैलेश्वरपादसात्कुरु त्वम् ॥ ३० ॥
 अशिथिलकरुणोऽस्मिन्नक्षतश्चासवृत्तौ
 वपुषि गमनयोग्ये वासमासादयेयम् ।
 वृषगिरिकटकेषु व्यञ्जयत्सु प्रतीतै-
 र्भधुमथनदये त्वां वारिधाराविशेषैः ॥ ३१ ॥
 अविदितनिजयोगक्षेममात्मानभिज्ञं
 गुणलवरहितं मां गोमुकामा दये त्वम् ।
 परवति यतुरैस्ते विभ्रमैः श्रीनिवासे
 अहमतिमनपायां विन्दसि श्रीधरण्योः ॥ ३२ ॥
 हृलवितरणदक्षं पक्षपातानभिज्ञं
 प्रगुणमनुविधेयं प्राप्य पद्मासहायम् ।
 मडति गुणसमाजे मानपूर्वं दये त्वं
 प्रतिवदसि यथार्हं पापनां मामकानाम् ॥ ३३ ॥
 अनुभवितुमधौघं नालमागामिकालः
 प्रशमयितुमशेषं निष्कियाभिर्न शक्यम् ।

स्वयमिति छि द्ये त्वं स्वीकृतश्रीनिवासा

शिथिलितभवभीतिः श्रेयसे जायसे नः ॥ ३४ ॥

अवतरणविशेषैरात्मलीलापदेषै-

स्वमतिमनुकम्पे मन्दचित्तेषु विन्दन् ।

वृषभशिष्यरिनाथस्त्वन्निरदेशेन नूनं

भजति शरणभाजो भाविनो जन्मभेदान् ॥ ३५ ॥

परछितमनुकम्पे भावयन्त्यां भवत्यां

स्थिरमनुपधि ङार्द्धं श्रीनिवासो दधानः ।

ललितरुचिषु लक्ष्मीभूमिनीलासु नूनं

प्रथयति बहुमानं त्वत्प्रतिच्छन्दबुद्ध्या ॥ ३६ ॥

वृषगिरिसविधेषु व्याजतो वासभाजो

दुरितकलुषितानां दूयमाना द्ये त्वम् ।

करणविलयकाले कान्दिशीकस्मृतीनां

स्मरयसि बहुलीलं माधवं सावधाना ॥ ३७ ॥

द्विशि द्विशि गतिविद्भिर्देशिडैर्नीयमाना

स्थिरतरमनुकम्पे स्त्यानलगा गुणैस्त्वम् ।

परिगतवृषशैलं पारमारोपयन्ती

भवजलधिगतानां पोतपात्री भवित्री ॥ ३८ ॥

परिमितकलसङ्गात्प्राणिनः किम्पयाना

निगमविपश्चिमध्ये नित्यमुक्तानुषक्तम् ।

प्रसदनमनुकम्पे प्राप्तवत्या भवत्या

वृषगिरिहरिनीलं व्यञ्जितं निर्विशन्ति ॥ ३९ ॥

त्वयि बहुमतिडीनः श्रीनिवासानुकम्पे

जगति गतिमिडान्यां देवि संमन्यते यः ।

स भलु विबुधसिन्धौ सन्निकर्षे वडन्त्यां

शमयति मृगतृषणावीचिकाभिः पिपासाम् ॥ ४० ॥

आज्ञां प्याति धनमनुयारानाधिराज्यादिकं वा

काले दृष्ट्वा कमलवसतेरप्यकिञ्चित्तराणि ।

पद्माकान्तं प्रणिछितवतीं पालनेऽनन्यसाध्ये

साराभिज्ञा जगति कृतिनस्संश्रयन्ते द्ये त्वाम् ॥ ४१ ॥

प्राजापत्यप्रभृतिविलवं प्रेक्ष्य पर्यायदुःखं

जन्माकाङ्क्ष-वृषगिरिवने जग्मुषां तस्थुषां वा ।

आशासानाः कतिचन विभोस्त्वत्परिष्वङ्गधन्यै-

रङ्गीकारं क्षारामपि द्ये ङादंतुङ्गैरपाङ्गैः ॥ ४२ ॥

नाभीपद्मस्फुरणसुभगा नव्यनीलोत्पलाभा

डीडाशैलं कमपि करुणो वृषवती वेङ्कटाभ्यम् ।

शीता नित्यं प्रसदनवती श्रद्धधानावगाढ्या

दिव्या काञ्चिज्जयति मडती दीर्घिका तावकीना ॥ ४३ ॥

यस्मिन्दृष्टे तदितरसुषुप्तैर्गम्यते गोष्पदत्वं

सत्यं ज्ञानं त्रिभिरवधिभिर्भुक्तमानन्दसिन्धुम् ।

त्वत्स्वीकारात्तमिड कृतिनस्सूरिवृन्दानुभाष्यं

नित्यापूर्वं निधिमिव द्ये निर्विशन्त्यञ्जनाद्रौ ॥ ४४ ॥

सारं लब्ध्वा कमपि मडतः श्रीनिवासाभ्युराशेः

काले काले धनरसवती कालिकेवानुकम्पे ।

व्यक्तोन्मेषा मृगपतिगिरौ विश्वमाध्याययन्ती

शीलोपज्ञं क्षरति भवती शीतलं सद्गुणौघम् ॥ ४५ ॥

भीमे नित्यं भवजलनिधौ मज्जतां मानवाना-

मालम्भार्थं वृषगिरिपतिस्त्वन्न्रिदेशात्प्रयुङ्क्ते ।

प्रज्ञासारं प्रकृतिमडता मूलभागेन जुष्टं

शाभाभेदैस्सुभगमनघं शाश्वतं शास्त्रपाणिम् ॥ ४६ ॥

विद्धत्सेवाकतकनिकषैर्वीतपङ्कशयानां

पद्माकान्तः प्राणयति द्ये दर्पणं ते स्वशास्त्रम् ।

लीलादक्षां त्वदनवसरे लालयन्विप्रलिप्सां

मायाशास्त्राण्यपि शमयितुं त्वत्प्रपन्नप्रतीपान् ॥ ४७ ॥

दैवात्प्राप्ते वृषगिरितटे देडिनि त्वन्न्रिदानात्

स्वामिन्पाडीत्यवशवयने विन्दति स्वापमन्त्यम् ।

देवः श्रीमान् दिशति करुणो दृष्टिमिच्छंस्त्वदीया-

मुद्घातेन श्रुतिपरिषदाभुत्तरेणाभिमुष्यम् ॥ ४८ ॥

श्रेयःसूतिं सकृदपि द्ये सम्मतां यस्सर्षीं ते

शीतोदारामलमत जनः श्रीनिवासस्य दृष्टिम् ।
 देवादीनामयमनृषातां देवत्वेषुपि विन्दन्
 भन्धान्मुक्तो बलिभिरनघैः पूर्यते तत्रायुक्तैः ॥ ४८ ॥
 दिव्यापाङ्गं दिशसि करुणेषु सद्देशिकात्मा
 क्षिप्रं प्राप्ता वृषगिरिपतिं क्षत्रभन्वाद्यस्ते ।
 विश्वाचार्या विधिशिवमुभास्स्वाधिकारोपरुद्धा
 मन्ये माता जडं भव सुते वत्सला मादृशे त्वम् ॥ ५० ॥
 अतिकृपाणोऽपि जन्तुरधिगम्य दये भवती-
 मशिशिलधर्मसेतुपदवीं रुचिरामचिरात् ।
 अमितमङ्गोर्मिजालमतिलङ्घ्य भवाम्भुनिधिं
 भवति वृषायवेशपदपत्तननित्यधनी ॥ ५१ ॥
 अभिमुभभावसम्पदभिसम्भविनां भविनां
 क्वचिदुपलक्षिता क्वचिदभङ्गुरगूढगतिः ।
 विमलरसावडा वृषगिरीशदये भवती
 सपदि सरस्वतीव शमयत्यधमप्रतिधम् ॥ ५२ ॥
 अपि करुणो जनस्य तरुणोन्मृविभूषणता-
 मपि कमलासनत्वमपि धाम वृषाद्रिपतेः ।
 तरतमतावशेन तनुते ननु ते विततिः
 परछितवर्ष्मणा परिपयेविमकेविमती ॥ ५३ ॥
 धृतभुवना दये त्रिविधगत्यनुकूलतरा
 वृषगिरिनाथपादपरिरम्भवती भवती ।
 अविदितवैभवाऽपि सुरसिन्धुरिवातनुते
 सकृदवगाढमानमपतापमपापमपि ॥ ५४ ॥
 निगमसमाश्रिता निम्बिललोकसमृद्धिकरी
 भजदधङ्गलमुद्गुजगतिः परितमछिता ।
 प्रकटितदंसमत्स्यकमठाधेयतारशता
 विबुधसरिच्छिद्यं वृषगिरीशदये वलसि ॥ ५५ ॥
 जगति मितम्भया त्वदितरा तु दये तरला
 इलनियमोज्जिता भवति सन्तपनाय पुनः ।
 त्वमिह निरङ्कुशप्रशकनादिविभूतिमती

વિતરસિ દેહિનાં નિરવધિં વૃષશૈલનિધિમ્ ॥ ૫૬ ॥

સકરુણાલૌકિકપ્રભુપરિગ્રહનિગ્રહયો-

ર્નિયતિમુપાધિચક્રપરિવૃત્તિપરમ્પરયા ।

વૃષભમહીધરેશકરુણે વિતરગ્ગયતાં

શ્રુતિમિતસમ્પદિ ત્વયિ કથં ભવિતા વિશયઃ ॥ ૫૭ ॥

વૃષગિરિકૃષ્ણમેઘજનિતાં જનિતાપહરાં

ત્વદભિમતિં સુવૃત્તિમુપજીવ્ય નિવૃત્તતૃષઃ ।

બહુષુ જલાશયેષુ બહુમાનમપોહ્ય દયે

ન જહતિ સત્પથં જગતિ ચાતકવત્કૃતિનઃ ॥ ૫૮ ॥

ત્વદુદયતૂલિકાભિરમુના વૃષશૈલજુષા

સ્થિરચરશિલ્પિનૈવ પરિકલ્પિતચિત્રધિયઃ ।

યતિપતિયામુનપ્રભૃતયઃ પ્રથયન્તિ દયે

જગતિ હિતં ન નસ્ત્વયિ ભરન્થસનાદધિકમ્ ॥ ૫૯ ॥

મૃદુહૃદયે દયે મૃદિતકામહિતે મહિતે

ધૃતવિબુધે બુધેષુ વિતતાત્મધુરે મધુરે ।

વૃષગિરિસાર્વભૌમદયિતે મયિ તે મહર્તાં

ભવુકનિધે નિધેહિ ભવમૂલહરાં લહરીમ્ ॥ ૬૦ ॥

અકૂપારૈરેકોદકસમયવૈતણ્ણિકજવૈ-

રનિર્વાયાં ક્ષિપ્રં ક્ષપયિતુમવિદ્યાખ્યબડવામ્ ।

કૃપે ત્વં તત્તાદૃકપ્રથિમવૃષપૃથ્વીધરપતિ-

સ્વરૂપદ્વૈગુણ્યદ્વિગુણનિજબિન્દુઃ પ્રવહસિ ॥ ૬૧ ॥

વિવિત્સાવેતાલીવિગમપરિશુદ્ધેડપિ હૃદયે

પટુપ્રત્યાહારપ્રભૃતિપુટપાકપ્રચકિતાઃ ।

નમન્તસ્ત્વાં નારાયણશિખરિકૂટસ્થકરુણે

નિરુદ્ધત્વદ્દોહા નૃપતિસુતનીતિં ન જહતિ ॥ ૬૨ ॥

અનન્યાધીનસ્સન્ભવતિ પરતન્ત્રઃ પ્રણમતાં

કૃપે સર્વદ્રષ્ટા ન ગણયતિ તેષામપકૃતિમ્ ।

પતિસ્ત્વત્પારાર્થ્યં પ્રથયતિ વૃષક્ષમાધરપતિ-

ર્વ્યવસ્થાં વૈયાત્યાદિતિ વિઘટયન્તી વિહરસિ ॥ ૬૩ ॥

अपां पत्युशशत्रूनसडनमुनेर्धर्मनिगलं

कृपे काकस्यैकं छितमिति छिनस्ति स्म नयनम् ।

विलीनस्वातन्त्र्यो वृषगिरिपतिस्त्वद्धिद्धृतिभि-

र्दिशात्येवं देवो जनितासुगतिं दण्डनगतिम् ॥ ६४ ॥

निषादानां नेता कपिकुलपतिः कापि शबरी

कुशेलः कुब्जा सा व्रजयुवतयो मात्यकुट्टिति ।

अभीषां निभ्रत्वं वृषगिरिपतेरुन्नतिमपि

प्रभूतैः श्रोतोभिः प्रसभमनुकम्पे समयसि ॥ ६५ ॥

त्वया दृष्टस्तुष्टिं भजति परमेष्ठी निजपदे

वलम्भूर्तिरष्टौ विडरति मृडानीपरिवृढः ।

भिभर्ति स्वाराज्यं वृषशिषरिशृङ्गारिकरुणो

शुनासीरो देवासुरसमरनासीरसुभटः ॥ ६६ ॥

दये दृग्धोदन्वद्व्यतियुतसुधासिन्धुनयत-

स्त्वदाश्लेषान्त्रित्यं जनितामृतसंशुवनदशाः ।

स्वदन्ते दान्तेभ्यः श्रुतिवदनकर्पूरगुलिका

विष्णुवन्तश्चित्तं वृषशिषरिष्वाम्भरगुणाः ॥ ६७ ॥

जगज्जन्मस्थेमप्रलयरयनाडेविरसिको

विमुक्त्येकद्वारं विघटितकवाटं प्रणयिनाम् ।

एति त्वय्यायत्तं द्वितयमुपधीकृत्य करुणो

विशुद्धानां वायां वृषशिषरिनाथः स्तुतिपदम् ॥ ६८ ॥

कलिक्षोभोन्मीलत्क्षितिकलुषकूलङ्कुषजवै-

रनुच्छेदै रेतेरवटतटवैषम्यरहितैः ।

प्रवाडैस्ते पद्मासडयरपरिष्कारिणि कृपे

विकल्पन्तेऽनल्या वृषशिषरिणो निर्जरगुणाः ॥ ६९ ॥ विकल्पन्ते

पिलं येतोवृत्तेः किमिदमिति विस्मेरभुवनं

कृपे सिंढक्ष्माभृत्तमुपयमत्कारकरणम् ।

भरन्यासश्चन्नप्रभववृञ्जिनाभृतभृतां

प्रतिप्रस्थानं ते श्रुतिनगरशृङ्गाटकजुषः ॥ ७० ॥

त्रिविधविद्यित्सत्तास्थेमप्रवृत्तिनियामिका

वृषगिरिविभोरिच्छा सा त्वं परैरपराडता ।

કૃપણભરભૃત્કિંકુર્વાણપ્રભૂતગુણાન્તરા

વહસિ કરુણે વૈચક્ષણ્યં મદીક્ષણસાહસે ॥ ૭૧ ॥

વૃષગિરિપતેર્હૃદ્યા વિશ્વાવતારસહાયિની

ક્ષપિતનિખિલાવદ્યા દેવિ ક્ષમાદિનિષેવિતા ।

ભુવનજનની પુંસાં ભોગાપવર્ગવિધાયિની

વિતમસિ પરે વ્યક્તિં નિત્યાં બિભર્ષિ દયે સ્વયમ્ ॥ ૭૨ ॥

સ્વયમુદયિનસ્સિદ્ધ્યાધાવિષ્કૃતાશ્ચ શુભાલયા

વિવિધવિભવવ્યૂહાવાસાઃ પરં ચ પદં વિભોઃ ।

વૃષગિરિમુખેષ્વેતેષ્વિચ્છાવધિ પ્રતિલબ્ધયે

દૃઢવિનિહિતા નિશ્ચેણિસ્ત્વં દયે નિજપર્વભિઃ ॥ ૭૩ ॥

હિતમિતિ જગદૃષ્ટ્યા કુમૈરકુમકલાન્તરૈ-

રમતિવિહિતૈરન્યૈર્ધર્માચિતૈશ્ચ યદૃચ્છયા ।

પરિણતબહુચ્છન્ના પન્નાસહાયદયે સ્વયં

પ્રદિશસિ નિજાભિપ્રેતં નઃ પ્રશામ્યદપત્રપા ॥ ૭૪ ॥

અતિવિધિશિવૈરૈશ્ચર્યાત્માનુભૂતિરસૈર્જનાન્-

અહૃદયમિહોપચ્છન્નૈષામસડગદશાર્થિની ।

તૃષિતજનતાતીર્થસ્નાનકમક્ષપિતૈનસાં

વિતરસિ દયે વીતાતક્રુા વૃષાદ્રિપતેઃ પદમ્ ॥ ૭૫ ॥

વૃષગિરિસુધાસિન્ધૌ જન્તુર્દયે નિહિતસ્ત્વયા

ભવભયપરીતાપચ્છિન્ત્યૈ ભજન્નઘમર્ષણામ્ ।

મુષિતકલુષો મુક્તેરગ્રેસરૈરભિપૂર્યતે

સ્વયમુપનતૈસ્સ્વાત્માનન્દપ્રભૃત્યનુબન્ધિભિઃ ॥ ૭૬ ॥

અનિતરજુષામન્તમૂલેડપ્યપાયપરિપ્લવે

કૃતવિદનદ્યા વિચ્છિદૈષાં કૃપે યમવશ્યતામ્ ।

પ્રપદનકલપ્રત્યાદેશપ્રસડગવિવર્જિતં

પ્રતિવિધિમુપાધત્સે સાર્ધં વૃષાદ્રિહિતૈષિણા ॥ ૭૭ ॥

ક્ષણવિલયિનાં શાસ્ત્રાર્થાનાં કૃલાય નિવેશિતે

પિતૃસુરગણે નિર્વેશાત્પ્રાગપિ પ્રલયં ગતે । સુરપિતૃગણે

અધિગતવૃષક્ષમાભૃન્નાથામકાલવશંવદાં

પ્રતિભુવમિહ વ્યાગખ્યુસ્ત્વાં કૃપે નિરુપપ્લવામ્ ॥ ૭૮ ॥

त्वदुपसदनादध श्रो वा मडाप्रलयेऽपि वा
 वितरति निजं पादाभ्मोजं वृषायलशेभरः ।
 तद्विड करुणो तत्तत्कीडातरङ्गापरम्परा-
 तरतमतया जुष्टायास्ते दुरत्ययतां विदुः ॥ ७८ ॥

प्रणिहितधियां त्वत्सम्पुङ्गे वृषाद्रिशिभामणौ
 प्रसृमरसुधाधाराकारा प्रसीदति भावना ।
 दृढमिति द्ये दत्तास्वाहं विमुक्तिवलाडकं
 निभृतगरुतो निध्यायन्ति स्थिराशययातकाः ॥ ८० ॥

कृपे विगतवेलयया कृतसमग्रोपैस्त्वया
 कलिज्वलनदुर्गते जगति कालमेघायितम् ।
 वृषक्षितिधरादिषु स्थितिपदेषु सानुप्लवै-
 र्वृषाद्रिपतिविग्रहैर्व्यपगताभिलावग्रहैः ॥ ८१ ॥

प्रसूय विविधं जगत्तदभिवृद्धये त्वं द्ये
 समीक्षाएवियिन्तनप्रभृतिभिस्त्वयं तादृशैः ।
 विचित्रगुणचित्रितां विविधदोषवैदेक्षिणीं
 वृषायलपतेस्तनुं विशसि मत्स्यकुर्मादिकाम् ॥ ८२ ॥

युगान्तसमयोचितं भजति योगनिर्द्धारसं
 वृषक्षितिभृदीश्वरे विडरएङ्कमाज्जगति ।
 उदीर्णयतुरर्णवीकदनवेदिनीं मेदिनीं
 समुद्धृतवती द्ये त्वदभिवृष्टया दंष्ट्रया ॥ ८३ ॥

सटापटलभीषणो सरभसाट्टुडासोद्भटे
 स्फुरत्कुधि परिरङ्कुटङ्गुट्टिकेऽपि वङ्ग्रे कृते ।
 द्ये वृषगिरीशितुर्दनुजडिम्भदत्तस्तना
 सरोजसदृशा दृशा समुद्विताकृतिर्दृश्यसे ॥ ८४ ॥

प्रसक्तमधुना विधिप्रणिहितैः सपर्योदकैः
 समस्तदृशितच्छिद्य निगमगन्धिना त्वं द्ये ।
 अशेषमविशेषतस्त्रिजगदञ्जनाद्रीशितु-
 श्वराचरमयीकरश्वरएणपङ्कजेनाङ्कितम् ॥ ८५ ॥

परश्वधतपोधनप्रथनसत्कतूपाकृत-

क्षितीश्वरपशुक्षरक्षतजकुडुमस्थासकैः ।
 वृषायलदयालुना ननु विडर्तुमालिप्यथाः
 निधाय लृद्ये द्ये निडतरक्षितानां छितम् ॥ ८६ ॥

कृपे कृतजगद्धिते कृपाशान्तुयिन्तामशे
 रमासड्यरं क्षितौ रघुधुरीणयन्त्या त्वया ।
 व्यभजयत सरित्पतिस्सकृद्वेक्षणात्तक्षाणात्-
 प्रकृष्टभङ्गुपातकप्रशमलेतुना सेतुना ॥ ८७ ॥

कृपे परवतस्त्वया वृषगिरीशितुः क्रीडितं
 जगद्धितमशेषतस्तद्विदमित्थमर्थाप्यते ।
 मधच्छलपरिच्युतप्रणतदुष्कृतप्रेक्षितै-
 र्ततप्रबलदानवैर्लघरस्य डेलाशतैः ॥ ८८ ॥

प्रभूतविभुधद्विषदूभरणाभिन्नविश्वम्भरा-
 भरापनयनच्छलात्त्वमवतार्य लक्ष्मीधरम् ।
 निराकृतवती द्ये निगमसौधदीपश्रिया
 विपश्चिद्विगीतया जगति गीतयाऽन्धं तमः ॥ ८९ ॥

वृषाद्विडयसादिनः प्रबलदोर्मरुत्प्रेङ्गित-
 स्त्विषा स्कुटतटिदुणस्त्वदवसेकसंस्कारवान् ।
 करिष्यति द्ये कलिप्रबलघर्मनिर्मूलनः
 पुनः कृतयुगाङ्कुरं भुवि कृपाशधाराधरः ॥ ९० ॥

विश्वोपकारमिति नाम सदा दृढाना-
 मद्यापि देवि भवतीमवधीरयन्तम् ।
 नाथे निवेशय वृषाद्विपतौ द्ये त्वं वार पतेर्द्ये
 न्यस्तस्वरक्षाशभरं त्वयि मां त्वयैव ॥ ९१ ॥

नैसर्गिकेण तरसा करुणे नियुक्ता
 निम्नेतरेऽपि मयि ते विततिर्यदि स्यात् ।
 विस्मापयेद्भृषगिरीश्वरमध्यवार्या
 वेलातिलङ्घनदशेव मडाम्भुराशेः ॥ ९२ ॥

विज्ञातशासनगतिर्विपरीतवृत्त्या
 वृत्रादिभिः परिचितां पदवीं भजामि ।
 अत्रेवं विधे वृषगिरीशद्ये मयि त्वं

दीने विभोश्शमय दण्डधरत्वलीलाम् ॥ ८३ ॥

मासाडसोक्तिघनकञ्चुकवञ्चितान्यः

पश्यत्सु तेषु विदधाम्यतिसाडसानि ।

पन्नासलायकरुणे न रुणत्सि किं त्वं

घोरं कुलिङ्गशकुनेरिव येष्टितं मे ॥ ८४ ॥

विक्षेपमर्द्धसि दये विपलायितेऽपि

व्याजं विभाव्य वृषशैलपतेर्विडारम् ।

स्वाधीनसत्त्वसरणिस्त्वयमत्र जन्तौ

द्राधीयसी दृढतरा गुणवागुरा त्वम् ॥ ८५ ॥

सन्तन्यमानमपराधगणं विशिन्त्य

त्रस्यामि उन्त भवतीं य विभावयामि ।

अह्नाय मे वृषगिरीशदये जडीमा-

माशीविषग्रहणकेलिनिभामवस्थाम् ॥ ८६ ॥

औत्सुक्यपूर्वभुपलृत्त्य मलापराधान्

मातः प्रसादयितुमिच्छति मे मनस्त्वाम् ।

आलिख्य तान्निस्वशेषमलब्धतृप्ति-

स्ताभ्यस्थळो वृषगिरीशधृता दये त्वम् ॥ ८७ ॥

जड्याद्भृषायलपतिः प्रतिघेऽपि न त्वां

धर्मोपतप्तं षव शीतलतामुदन्वान् ।

सा मामरुन्तुदभरन्त्यसनानुवृत्ति-

स्तद्भीक्ष्णैः स्पृश दये तव केलिपद्मैः ॥ ८८ ॥

दृष्टेऽपि दुर्बलधियं दमनेऽपि दृमं

स्नात्वाऽपि धूलिरसिकं भजनेऽपि भीमम् ।

बद्ध्वा गृहाण वृषशैलपतेर्दये मां

त्वद्धारणं स्वयमनुग्रहशङ्कषलाभिः ॥ ८९ ॥

नातः परं किमपि मे त्वयि नाथनीयं

मातर्दये मयि कुरुष्व तथा प्रसादम् ।

अद्भुतरो वृषगिरिप्रणयी यथाऽसौ

मुक्तानुभूतिमिड दास्यति मे मुकुन्दः ॥ ९०० ॥

निस्सीमवैभवजुषां मिषतां गुणानां
स्तोतुर्दये वृषगिरीशगुणेश्वरीं त्वाम् ।
तैरेव नूनमवशैरभिनन्दितं मे
सत्यापितं तव अलाङ्कृतोभयत्वम् ॥ १०१ ॥

अद्यापि तद्दृषगिरीशदये भवत्या-
मारम्भमात्रमनिदं प्रथमस्तुतीनाम् ।
सन्दर्शितस्वपरनिर्वल्लणा सलेथा
मन्दस्य साडसमिदं त्वयि वन्दिनो मे ॥ १०२ ॥

प्रायो दये त्वदनुभावमलाम्बुराशौ
प्रायेतसप्रभृतयोऽपि परं तटस्थाः ।
तत्रावतीर्णमतलस्युशमाप्सुतं मां
पद्मापतेः प्रडसनोचितमाद्रियेथाः ॥ १०३ ॥

वेदान्तदेशिकपदे विनिवेश्य आलं
देवो ध्याशतकमेतदवाद्यन्माम् ।
वैडारिकेण विधिना समये गृहीतं
वीणाविशेषमिव वेङ्कटशैलनाथः ॥ १०४ ॥

अनवधिमधिकृत्य श्रीनिवासानुकम्पा-
मवितथविषयत्वाद्धिश्चमप्रीडयन्ती ।
विविधकुशलनीवी वेङ्कटेशप्रसूता
स्तुतिरियमनवधा शोभते सत्वभाजाम् ॥ १०५ ॥

शतकमिदमुदारं सम्यगल्यस्यमानान्
वृषगिरिमधिरुल्य व्यक्तमालोकयन्ती ।
अनितरशरणानामाधिराज्येऽभिषिञ्चे-
श्छमितविमतपक्षा शार्ङ्गधन्वानुकम्पा ॥ १०६ ॥

विश्वानुग्रहमातरं व्यतिषजत्स्वर्गापवर्गा सुधा-
सम्रीचीमिति वेङ्कटेश्वरकविर्भक्त्या ध्यामस्तुत ।
पद्मानामिड यद्विधेयभगवत्सङ्कल्पकल्पद्रुमात् var पद्मानामिड
जंजामारुतधूतयूतनयतस्साम्पातिकोऽयं कभः ॥ १०७ ॥

कामं सन्तु मिथः करम्भितगुणावधानि पधानि नः
कस्यास्मिञ्छतके सदम्बुकतके द्रोषश्रुतिं क्षाम्यति ।

निष्प्रत्यूडवृषाद्भिर्निर्जरतरुतास्थलेनोच्यलन् var नोच्यलन्
 दीनालम्भनदिव्यदम्पतिदयाकल्लोलकोलाडलः ॥ १०८ ॥

॥ षति कविताकिङ्कसिंडस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्भेदुटनाथस्य
 वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु दयाशतकं सम्पूर्णम् ॥

कविताकिङ्कसिंडाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेदुटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

This stotra is unique in several respects. In the History of Religious Literature, vedAnta deshika is the first poet-devotee to sing a whole hymn in praise of the Lord's dayA. (Mercy, Grace, Sympathy and Compassion are some of the meanings which that term connotes). In fact, dayA has been personified as dayA devI and made a Consort of the Lord. The other Consorts, lakShmI, bhUdevI and nIladevI are all dear to the Lord because they are reflections of dayA devI. (599). Among all the auspicious attributes (kalyANa-guNas) of the Lord, dayA is the Empress (593, 664). But for dayA's presence, all the other guNas will virtually be doShas (faults) in the Lord so far as we are concerned (578), as they will all help Him only to punish us for our sins. The Lord Himself dons dayA as a protecting armour against our sins which assail Him. (591). The two chief aspects of the Lord's supreme glory, jagat-vyApAra and releasing souls from saMsAra, for which He is praised by the Vedas, are really dayA devI's achievements (631). dayA is defined as the Lord's wish (ichChA) to protect those in distress (634) .

shlokas 1 to 100 are seen to consist of ten distinct topics from the way each set of 10 shlokas is couched in a different metre (vRittam). On closer scrutiny, the ten decads (units of 10 shlokas) are seen to deal with the ten topics of the ten hundreds of Nammalwar's Tiruvaimozhi as demonstrated by deshika in his dramidopaniShad-sAram and ratnAvalI "sevA-yogya'" etc. Those very words are used in several places in the stotra, Thus dayA shatakam is the essence of bhagavad-viShayam, as Tiruvaimozhi is called. The word dayA or one of its synonyms such as kRipA, anukampA or karuNA, occurs in every one of the 108 shlokas except two (571 and 609).

Lord shrInivAsa of the Seven Hills (Tirumalai-Tirupati)—the God of millions of men and women of bhArat who call Him ve NkaTeshha, Govinda, bAlAjI and so on— is the Lord to whom this stotram is dedicated in the sense that it is His dayA that is eulogised here. For Himself, however, He has only one shloka in His praise (572) and that too in terms of His dayA as an Ocean of Mercy. Lord shrInivAsa having Himself come down as vedAnta deshika, it is in the fitness of things that He does not sing about Himself.

dayA is placed above the Lord in several shlokas 574, 576, 626 and 627. The Lord Himself is all admiration for the way dayA functions (633, 670, 692). It is at the command of dayA devI that the Lord takes the several incarnations (598). The part that dayA devI played in the several incarnations is dealt with in detail in the ninth decad of the stotra (645 to 653). dayA is but an alter ego of shrI or lakShmI (569 and 635).

dayA shatakam is said to be the outcome of the Lord's own sa Nkalpa or Will. In a happy mood the Lord gave it out through deshika, like an expert musician playing on the vINA for his own delectation (667).

Encoded by Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com
proofread by Malleswara Rao Yellapragada, T K Gopalan tkgopalan at gmail.com
and PSA Easwaran

dayAshatakam

pdf was typeset on August 17, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

